

VÍKEND V ČECHÁCH

in.ihned.cz/cr

Romantická zřícenina první pražské rozhledny, pod kterou stojí Dantovo peklo se sochou škrtiče, na usedlosti Cibulka.

→ Na skále Dívčí skok, kde prý Šárka ukončila svůj život, spatříme leda horolezce. Ale u Čertova mlýna mohou chodci slyšet čertovský smích dodnes...

Ve skalách v roce 1913 založili pánové Polert a Fencel lesní divadlo, když si pozemek původně pronajali pro stavbu méně lukrativních tenisových kurtů. Na podzim – 3. září 2005 – opět nad údolím zněly tóny Prodané nevěsty (na hornu hrál Jakub Koutník), žel asi výjimečně.

Vinice i mlýny

Na jižních stránkách už v 17. století zrála vinná réva. Na území historických Dejvic bylo před třicetiletou válkou na 130 vinic, o půl století později sotva padesát... Dodnes je připomínají jména Vizerka, Jenerálka, Žitná... Vinice patřily bohatým staroměstským občanům. Jedné z největších, se štěpníci, lisem a dalšími nezbytnostmi, známé už na konci 17. století, vévodil viniční domek Žitná, dnes romantická vila.

I v Dolní Šárce klapávaly mlýny. Dnes jí projíždí městský autobus, ale pěší výlet po značce je zajímavý. Dubový mlýn u rybníka patřil k nejvýznamnějším. Na konci 16. stole-

tí byl v majetku strahovských premonstrátů. V roce 1688 se sem přizemil Pavel Mysliveček a mlýn koupil. O devět let později se narodilo už sedmé dítě – Matěj, budoucí otec hudebního skladatele Josefa Myslivečka...

Ze Záporeckého mlýnu (čp. 55) je omšelé stavení v zatáčce nad náměstím. Vysoko nad údolím je kostel sv. Matěje. Na skalnatém ostrohu prý leží Ctiradovi spolubojovníci. Na hřbitově je (mimo např. herce Josefa Kemra) pohřbená Josefa Hovorková dcera Josefa Mánesa a jeho inspirující víly Fanyňky Štovíčkové.

Furianti v Houslích

Lysolajské údolí ústí do Šáreckého na Břetislávce. Silnici lemují nízké domky a nejromantičtější část představují Housle. Strmá průrva je jako z mayovek. V letech 1949 – 1955 v údolí hrávali místní ochotníci. Nad cestičkou na sevřené stráni stávaly lavice. Místo má vážně dobrou akustiku. Divadlo nedosahovalo slávy šáreckého, ale zněla tu Vojnarka i Naši furianti.

U vchodu se diváci i herci osvěžili u pramene, voda je prý léčivá. Kaplička z roku 1863 postavená nákladem Josefa Tůmy

a jeho sestry Marie Srbové z Lysolaj byla nedávno i se studánkou opravená...

Prokopským údolím aneb Ferrocarril Mexicano

Prokopské a Dalejské údolí je pojmem pro geology i milovníky přírodních krás. Už vstup do údolí je impozantní. Ferrocarril Mexicano in Praha nazval v roce 1924 svůj fejeton Eduard Bass. Popisuje zážitek z jízdy vlakem ze smíchovského nádraží směrem do Hostovic. Trať na 15 km délky překonává na vysokých mostech 180 výškových metrů. V roce 1872 si jedinečnou dráhu vynutila potřeba přepravy uhlí z Kladenska na jih od Prahy.

Hned nad Smíchovem na vlak čeká stoupání 16 promile, následuje velký oblouk nad Prokopské údolí po mostě stojícím nad dalším mostkem přes říčku na trati do Řeporyj a Rudné. Za okny defilují nápadné hlubočepské skály a dole je vidět trať, po níž jsme přijeli. Není nutné být technický fanda, aby člověk později se zájmem usedl na stráni a sledoval oba úzké viadukty dlouhé přes sto metrů s dalším mostem pod nimi. Výstavba začala v březnu 1871, 3. července 1872 už projel první nákladní vlak, 16. září i osobní. Od roku 1854 existovala horská trať z Vídně do Terstu přes Semmering. Ta dala pojmenování této dráze: Pražský Semmering. Vlak vyjíždí z hlavního nádraží a staví na severním smíchovském – žel jen 2x denně.

FOTO: RICHARD GRÉGER

U Čertova mlýna se snad setkal Ctirad se Šárkou

Břetislav Jelínek objevuje hradiště

V březnu 1882 si jeden z našich posledních romantických archeologů zašel do Butovic. Podobně jako Schliemann si přečetl Homérovy pověsti o Tróji, Břetislava Jelínka upoutal zápis Václava Hájka z Libočan v České kronice k roku 995 o bojích křesťanů s pohany: na jednom vrchu, jenž Srnobog slove, proti Klukovu se položili a zdmi se odělali vysokými a ty zdi valy osypali – a našel butovické hradiště.